

περί γενικοῦ συμφέροντος, νὰ μὴν ἔχη τὰ νόμιμα μέσα ὅτι ἀν-  
τιλέκη εἰς τὴν δυναστικὴν θέλησιν ἐνὸς ἄλλου, ὅποιός πο-  
ταὶ αὐτὸν ἤθελεν εἶσθαι ὁ τοιοῦτος. Πᾶσα δὲ ἐπικράτεια, μία  
καὶ ἀδιαίρετος, ἀπὸ τοῦ πολιτεύματος τῆς ὁποίας ἤθελε λείπει  
τοιοῦτον σῶμα, φαίνεται ὅτι εἶναι ἐγκαταλειμμένη εἰς τὸ  
ἰδιώτιστον τῆς τύχης, καὶ εἰς ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα τῆς βίας.  
Τὸ σῶμα τοῦτο θέλει συνίστασθαι ἀπὸ ἀνθρώπων, οἱ ὅ-  
ποιοι πρέπει νὰ μένουν ἀμετακίνητοι διὰ βίου, μὴ δυνάμε-  
νοι νὰ λάβουν κανὲν ἄλλο ἀξίωμα εἰς τὴν πολιτικὴν κοινωνί-  
αν, καὶ μὴν ἔχοντες ἄλλο διάφορον παρὰ τὸ νὰ διατηρῶσι τὴν  
εἰρήνην καὶ νὰ ἀπολαμβάνωσιν ἡσυχῶς μιαν ὑπαρξιν τιμίαν.  
Θεν τοῦτο πρέπει νὰ εἶναι τὸ καταφύγιον καὶ ἡ ἀνταμιδοῦ  
ἐκείνων, ὅσοι ἤθελαν ἐκπληρώσει ἐνδόξως καὶ ἐναγέως  
τὰ ἐγγάλα ἐπαγγελμάτων. Τὰ δὲ συστατικά του μέλη κατὰ  
τὴν μὲν φορὰν πρέπει νὰ ἐκλέγωνται ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν  
σύνοδον· ἀκολουθῶς δὲ αἱ ἀντικαταστάσεις των νὰ γίνωνται  
ἀναλόγως μετὰ τὰς ἐκλείψεις (vacances) ἀπὸ ἐκλέκτορας, ἐ-  
πάνω εἰς κατὰ λόγους ἐκλεκτῶν σχεδιασμένους ἀπὸ τὸ νο-  
μοθετικὸν καὶ ἐκτελεστικόν.

Δύω ἐνστάσεις, τυχόν, δύνανται νὰ γενῶσιν ὡς πρὸς τὴν σύ-  
στασιν τοῦ διατηρητικοῦ σώματος, πλὴν καὶ αἱ δύο εἰν' ἐπί-  
σης ἀνίσχυροι. Α'. "Ὅτι τὸ σῶμα τοῦτο, ἐπειδὴ ἀποφασίζει  
τὰς διαφοράς, καὶ δικάζει τοὺς σημαντικώτετους τῆς ἐπι-  
κρατείας ἀνθρώπους, εἴμπορεῖ νὰ λάβῃ δι' αὐτὸ τοῦτο ἰσχὺν  
ὑπερβολικὴν, καὶ νὰ κατασταθῇ πολλὰ ἐπικίνδυνον εἰς τὴν  
ἐλευθερίαν. Ἀλλ' ἡ ἐνστάσις αὕτη δὲν ἔχει τὸν λόγον τῆς,  
ἐπειδὴ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος σῶμα θέλει εἶσθαι συνθεμένον  
ἀπὸ ἀνθρώπων εὐχαριστημένους μετὰ τὴν κατάστασιν των·  
μὴν ἐλπίζοντας νὰ κερδίσουν τίποτε, τοῦναντίον μάλιστα κιν-  
δυνεύοντας νὰ χάσουν τὸ πᾶν εἰς τὰς παραχὰς ὄντας εἰς ἡ-  
λικίαν, ὅτε τὰ πάθη ἡσυχάζουσι, καὶ οἱ μεγάλοι σκοποὶ  
περιορίζονται· μὴν ἔχοντας εἰς χεῖρας των κάμμιαν πραγ-  
ματικὴν δύναμιν, οἷον χρήματα δημόσια, στρατεύματα, κτλ.  
καὶ μὴδὲν ἄλλο πράττοντας εἰς τὰς ἀποφάσεις των, εἰμὴ τὸ  
νὰ ἐκκαλῶνται εἰς τὸ ἔθνος, δίδοντές του τὸν καιρὸν καὶ τὰ  
μέσα νὰ δηλώσῃ τὴν θέλησιν του. Η Β' ἐνστάσις, ἐκ  
διαμέτρου ἀντικειμένη εἰς τὴν πρώην, εἶναι, ὅτι τὸ σῶμα  
τοῦτο μὴν ἔχον πραγματικὴν δύναμιν θέλει λογίζεσθαι ὡς  
φάσμα τι ἀνωφελές, τὸ ὅποιον πᾶς φιλόδοξος καὶ ἐπιχειρη-  
ματίας δύναται νὰ καταστρέψῃ εὐκόλως, καὶ παράδειγμα  
πρόχειρον εἶναι, ὅτι εἰσαχθέν εἰς τὴν Γαλλίαν πρῶτην φορὰν  
δὲν ἰσχυσεν νὰ ὑπερασπισθῇ οὐδὲ μιαν σιγμὴν τὴν ὁποίαν  
ἐνεπιστεύθη παρακαταθήκην. Ἀλλὰ τὸ παράδειγμα τοῦτο  
δὲν περιέχει κάμμιαν βάσιμον ἀποδείξιν, ἐπειδὴ ἡ ἐλευθε-  
ρία εἶναι πάντοτε ἀδύνατον νὰ εὖρη ὑπεράσπισιν εἰς ἔθνος,  
τὸ ὅποιον ἀπαυδισμένον ἀπὸ τὰ ἐπίπονα ἐγχειρήματα καὶ  
τὰς δυστυχίας του προσιμᾷ καὶ τὴν σκλαβίαν αὐτὴν εἰς τὴν  
πλέον ἐλαφρὰν κίνησιν, ἥτις ἤθελε γεννηθῇ ἀπὸ τὴν παρα-  
μικρὰν ἀνίστασιν. Καὶ τοιαύτη ἦτον ἡ διάθεσις τῶν Γάλλων,  
ὅταν ἐσύστησαν τὴν διατηρητικὴν γερουσίαν· χωρὶς τοῦ παρα-  
μικροῦ γογγυσμοῦ, καὶ σχεδὸν εὐχαρίστως ἰδοὺ οὗτοι ἐαν-  
τὸς στερημένους ἕως καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου,  
καὶ τῆς ἀπομικτῆς ἐλευθερίας. Ἀλλως δὲ, πρέπει

νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι εἶναι δυσκολώτατον νὰ ἐμποδισθῶν  
οἱ σφετερισμοὶ καὶ αἱ καταχρήσεις, ὅταν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξ-  
ουσία ἐμπιστεύεται ἀπεριόριστος εἰς ἐνὸς μόνου χεῖρας  
καὶ τοῦτο συνέβη εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ 1799 ἔτος, ὅτε ἐκ τῶν  
τριῶν διωρισμένων ὑπάλων ὁ πρῶτος (ὁ Ναπολέων) ἔλαβεν  
ὅλην τὴν πραγματικὴν ἐξουσίαν.

Ἰκανὰ εἶναι ὅσα ἕως ἐδῶ ἐκθέσαμεν, διὰ νὰ ἐννοήσῃ κα-  
θεὶς ποῖαι πρέπει νὰ εἶναι αἱ βάσεις καὶ ἐγγυήσεις μιᾶς  
καλῆς κοινοβουλευτικῆς πολιτείας. Ἰκανὰ περιπλέον καὶ διὰ  
τοὺς Ἕλληνας πληρεξουσίου τῆς ἐγγιζούσης ἐθνικῆς συν-  
όδου, ἐὰν σκοπὸν καὶ ὄρεξιν ἔχωσι νὰ ὠφελῶσιν ἀπὸ τὴν  
ἀνάγνωσιν αὐτῶν, προσαρμόζοντες ὅσα ἤθελαν τοὺς φανη-  
μόδια εἰς τὴν μελετωμένην τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτεύματος μεταρ-  
ρυθμίσιν. Δὲν ἀρνούμεθα, ὅτι τινὰ ἐξ αὐτῶν ὡς καινότροπα  
θέλουσιν ἀπαντήσῃ καὶ δυσκολίαν διὰ νὰ βαλθῶσιν εἰς πρᾶ-  
ξιν· ἀλλ' ὅταν πρόκειται λόγος νὰ ὁδεύσωμεν ἐπάνω εἰς τὰ  
ἴχνη τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῆς δικαιοσύνης, αὐτὸς εἶναι ὁ μόν-  
ος τρόπος (ὡς λέγει ὁ συγγραφεὺς, τὸν ὅποιον ἡκολουθή-  
σαμεν εἰς τὴν παροῦσαν διατριβὴν), καθ' ὃν πρέπει νὰ ὀργα-  
νίσωμεν μιαν πολιτικὴν κοινωνίαν, ἥτις ποτὲ ἀλλέως δὲν δύ-  
νεται νὰ εὖρη τὴν ἐπιθυμητὴν εἰρήνην, εὐδαιμονίαν, καὶ  
ασφάλειάν τῆς.

## ΠΟΛΙΤΕΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Αἱ γεωγραφικαὶ ἡμερίδες τοῦ Οὐειμάρ θεωροῦσαι ἐν  
γένει ὡς ἀκριβεῖς, προσδιορίζουν ὡς ἐφεξῆς τὰς ἐπι-  
φανείας τῶν ἐπικρατειῶν τῶν πέντε μεγάλων δυνάμεων  
καὶ τὸν αὐτῶν πληθυσμὸν τῶν κατοίκων.

Μίλλια τετραγωνικά. Κάτοικοι.

|                        |            |             |
|------------------------|------------|-------------|
| Ῥωσσία ἐν τῇ Εὐρώπῃ. — | 75,154. —  | 47,660,000  |
| Ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης. —   | 292,339. — | 11,714,000  |
| Ἀγγλία ἐν τῇ Εὐρώπῃ. — | 5,553. —   | 21,400,000  |
| Ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης. —   | 176,971. — | 115,141,000 |
| Γαλλία ἐν τῇ Εὐρώπῃ. — | 10,086. —  | 30,749,000  |
| Ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης. —   | 657. —     | 469,000     |
| Αὐστρία. —             | 12,265. —  | 29,691,000  |
| Πروسيا. —              | 5,014. —   | 11,400,000  |

Αἱ πέντε δυνάμεις ὁμοῦ 578,039. 268,224,000

Ἐὰν ἡ γνωστὴ γῆ ἔχη 2,512,000 μίλλια τετραγωνικά,  
καὶ 938,000,000 κατοίκων, ὡς ὑπολογίζονται, ἔπεται  
ὥστε αἱ πέντε δυνάμεις ἔχουσι σχεδὸν ἐν τέταρτον τὴν  
γῆν ἐπιφανείας, καὶ βασιλεύουσιν ἐπὶ δύο ἐπτημέ-  
ρια τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἐχούσης δὲ τῆς Εὐρώπης εἰς ἐπιφάνειαν 155,220  
τετραγωνικῶν μιλίων 206,780,000 κατοίκους, αἱ πέν-  
τε δυνάμεις κατέχουν ὑπὲρ τὰ δύο τρίτα τοῦ ἐδάφους  
καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Εὐρώπης.

Ὡς τόσον τὸ βασίλειον τῆς Κίνας ἔχει αὐτὸ καὶ  
αὐτὸ τόσον πληθυσμὸν κατοίκων, ὅσον ἡ Εὐρώπη.

ὕποψη ὑπὸ τὴν σκέψιν τῆς Διοικήσεως. -- Ἀπεφασίσθη νὰ ἐξτασθῇ αὕτη ἡ ὑπόθεσις εἰς ἑκτακτον συνέλευσιν τὴν ἐρχομένην τρίτην.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 30 Ἰανουαρίου,

Ἀνεγνώσθη καὶ ἐκ τρίτου τὸ προχθὲς μεῖναν εἰς σκέψιν Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 16,462 περὶ τοῦ Προβλήματος τοῦ Κόμητος Πόρου, διὰ νὰ ἀφιερώσῃ ἡ Διοίκησις τὰ εἰσοδήματα τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος εἰς ἐξοικονόμησιν τοῦ τακτικοῦ. — Ἀλλὰ πρὶν ἀνομωθῇ ἡ προεξαλλομένη παρὰ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ἐπιτροπῇ, ἐκρίθη εὐλογον νὰ ζητηθῶσιν αἱ ὁδηγαί, καὶ τὰ χρέη αὐτῆς πρότερον ἀπὸ τὸ Ἐκτελεστικόν. Ὅθεν ἐστάλη περὶ οὗτου Προβούλευμα.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἰδίας ὑποθέσεως ἀνεγνώσθη καὶ ὁ περὶ συστάσεως τακτικοῦ στρατεύματος νόμος ὑπ' Ἀρ. Η', ἐκδοθεὶς ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὴν πρώτην περίοδον. — Ἐδιωρίσθη ἐπιτροπῇ, συγκειμένη ἀπὸ τοὺς Βουλευτάς, Κυρίους Κ. Ζωγράφου, Γκίκαν Καρακατζάνην καὶ Ἐμμανουὴλ Ἀντωνιάδην, διὰ νὰ συσκεφθῶσι μετὰ τοῦ ὑπουργείου τοῦ πολέμου, καὶ τινων ἄλλων πατριωτῶν εἰδημόνων, ποῖα κεφάλαια τοῦ νόμου ἐνηργήθησαν, ποῖα ὄχι, καὶ διὰ τί, καὶ τινων τροποποιήσεων εἶναι ἐπιδεκτικὸς ὁ νόμος.

(Ἐκ τοῦ κώδικος τῶν νόμων ὑπ' Ἀριθ. ΝΓ'.)

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς συνεκέντρωσεν ὅλας σχεδὸν τὰς δυνάμεις του εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογίου, τὸ ὅποιον, διὰ νὰ ἀντισταθῇ καὶ τοῦ λοιποῦ μὲ τὴν αὐτὴν γενναϊότητα καὶ ἐπιτυχίαν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐφοδιασθῇ μ' ὅλα τ' ἀναγκαῖα.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν πρόβλεψιν τῶν ὅσων ἀφεύκτως ἀναγκαῖοι, δηλ. τροφῶν καὶ πολεμεφοδίων, ἱκανῶν μισθῶν καὶ σιτηρεσίων τῆς φρουρᾶς, ἐπισκευῶν διαφόρων τοῦ φρουρίου, ἱκανῆς ναυτικῆς δυνάμεως εἰς ἀντίκρουσιν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, καὶ ἄλλων ἐπικειμένων ἀναποφεύκτων γενικῶν ἀναγκῶν τῆς πατρίδος, ἀπαιτεῖται πόρος ἱκανὸς καὶ προχειρὸς.

Ἐπειδὴ ὁ ἐκ τοῦ δανείου πόρος ἔπαυσε πρὸς τὸ παρὸν, καὶ ὁ ἐκ τῆς ὑποθήκης δὲν ἐνηργήθη, οὐδὲ ἄλλος προχειρότερος εὐρίσκεται παρὰ τὸν ἐκ τῆς ἐκποιήσεως μέρους ἐθνικῶν κτημάτων.

Θεωρηθέντων τοῦ § ΛΕ'. τοῦ Ὁργανικοῦ Νόμου, καὶ τοῦ ὑπ' Ἀριθ. Ν'. νόμου,

Τὸ Βουλευτικὸν θροῦνίζει.

Α'. Νὰ γενῇ ἐκποιήσις μέρους ἐθνικῶν κτημάτων, δηλ. γῆς καλλιεργημένης, ἢ μὴ, σταφιδῶν, ἀμπελώνων, ἐλαιῶνων, περιβολίων, καὶ παντὸς εἶδους δένδρων διὰ ὅκτα-κοσίας χιλιάδας ἰσπανικὰ τάλληρα.

Β'. Ἡ καταβολὴ τῆς τιμῆς τῶν ἀγορῶν νὰ γίνεται κατὰ μὲν τὸ ἥμισυ εἰς μετρητὰ, κατὰ δὲ τὸ ἄλλο ἥμισυ εἰς διαταγὰς, ἢ εἰς ἐθνικὰς ὁμολογίας.

Γ'. Τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ταύτης χρήματα νὰ χρησιμεύσουν εἰς τὰς ἐπικειμένας ἀναποφεύκτους ἀνάγκας τῆς πατρίδος, καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ Μεσο-

λογίου, δηλ. εἰς προμήθειαν τροφῶν, καὶ πολεμεφοδίων διὰ τὴν φρουρὰν καὶ τὰ ἔξωθεν στρατόπεδα, εἰς ἀπόδοσιν μισθοῦ, καὶ σιτηρεσίων τῆς φρουρᾶς, εἰς τὰς ἀναγκαί-ας ἐπισκευὰς τοῦ φρουρίου, καὶ εἰς τὴν ναυτικὴν δύναμιν.

Δ'. Νὰ ἀποφασισθῇ δι' ἰδιαιτέρας διατάξεως ὁ τρόπος, διὰ τοῦ ὁποίου θέλει γίνεσθαι τακτικὴ ἢ ἐκποιήσις, ἐπιστα-τούσης εἰς τοῦτο ἐπταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἣτις θέλει διορισθῇ συναινέσει ἀμφοτέρων τῶν συγκροτούντων τὴν Διοίκησιν Σωμάτων.

Ε'. Ὁ παρὼν νόμος νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν κώδικα τῶν νόμων, καὶ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου.

Ἐξεδόθη τῇ 6 Φεβρουαρίου 1826 ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Πρόεδρος

(Τ. Σ.) Πανοῦτζος Νοταρᾶς.

Ὁ πρῶτος Γραμματεὺς

Ἀ. Παπαδόπουλος.

Κυροῖται.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

(Τ. Σ.) Γεώργιος Κουντουριώτης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Ἀ. Μαυροκορδάτος.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων ἐπτα-μελὴς ἐπιτροπῇ,

Δυνάμει τῆς ὑπ' Ἀριθ. 16,817, καὶ ἡμέραν 6 Φεβρουαρίου διαταγῆς τῆς Σ. Διοικήσεως, κατὰ συνέ-πειαν τοῦ ὑπ' Ἀριθ. ΝΓ'. τοῦ κώδικος νόμου,

Διακηρύττει.

Α'. Ὅτι ἀπὸ τὴν αὔριον 12 Φεβρουαρίου ἡ ἐπιτροπὴ ἀρχίζει τὰς ἐργασίας της εἰς ἐνέργειαν τοῦ εἰρημένου περὶ ἐκποιήσεως νόμου.

Β'. Ὅτι ἡ ἐκποιήσις γίνεται εἰς γῆν καλλιεργημένην, καὶ ἀκαλλιεργητον, εἰς σταφίδας, ἀμπελώνας, ἐλαιῶνας, περιβόλια, καὶ παντὸς εἶδους δένδρων.

Γ'. Ὅτι οἱ θέλοντες νὰ ἐπιχειρισθῶσι, δύνανται νὰ ζητήσωσι καὶ εἰς μεγάλην ἑκτασιν καὶ εἰς τμήματα τὴν γῆν, ἢ τὸ ὑποστατικὸν ὅπου καθένας ἐπιθυμῇ νὰ ἀποκτήσῃ.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν ἅπαντες νὰ συντρέξωσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ εἰρημένου νόμου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὴν ἐνέργειαν καὶ ἡ πατρίς ὠφελεῖται, καὶ οἱ ἀγορασταὶ θέλουσιν ἀπολαύσει τοὺς κόπους τῆς

Ἐκ Ναυπλίου τὴν 11 Φεβρουαρίου 1826.

Στάμος Στάϊκος.

Δημάκης Ἱερομνήμων.

Παναγιώτης Παπαγεωργόπουλος.

Νικόλαος Πούκουρας.

Πανάγος Δεληγιάννης.

Γεώργιος Ἀντωνόπουλος.

Ἀντώνιος Τσοῦνης.

Ὁ Γραμματεὺς

Ν. Λοιριώτης.

# ΓΕΝΙΚΗ

# ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.



ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1826.

## ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

### ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

#### Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Συνέχεια τῆς συνεδριάσεως τῆς 29 Ἰανουαρίου.

Ἀνεγνώσθη ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,562, ἀποκριτικὸν ὅτι διατάχῃ νὰ ἐλευθερωθῶν τῆς φυλακῆς οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Γαστούνης, καὶ νὰ κριθοῦν ὡς ἀπλοῖ πολῖται, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἀνεγνώσθη ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,281, εἰδοποιητικὸν ὅτι ἐξεδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαί, κατ' ὅσον ἀποβλέπει περὶ τῶν πολιταρχιῶν τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Βουλευτικοῦ· ἐπομένως δὲ θέλει προβάλλει τὸ Ἐκτελεστικὸν καὶ τὸ περὶ εὐταξίας Ναυπλίου σχέδιον.

Ἀνεγνώσθη ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,175, ἀποκριτικὸν ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Βουλευτικοῦ, ἔγινεν ἐκπτώτος τοῦ ὑπουργήματός του ὁ Κύριος Κ. Μώραλης, καὶ αὐτ' αὐτοῦ διαρίσθη Γενικὸς Ἀστυνομὸς Ναυπλίου ὁ Κύριος Κ. Πεταλᾶς· διατάχῃ δὲ καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας νὰ λάβῃ τὰ ὅποια ὁ Μώραλης κατακρατεῖ χρήματα τοῦ ἐράνου.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Ἀριθ. 16,520, εἰς τὸ ὅποιον ἐγκλείεται ἐπικυρωμένος ὁ περὶ ὑγειονομείων νόμος ὑπ' Ἀρ. ΝΒ. τοῦ κώδικος.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Ἐμ. Ξένου, διὰ τῆς ὁποίας ἀπολογεῖται εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ ἀναγνωσθεῖσαν γνώμην τοῦ Βουλευτοῦ Κυρίου Λυκούργου Κρεσθενίτη.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τῆς πενταμελοῦς δικαστικῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐπὶ προδοσίᾳ ὑπόπτων, Παντιᾶ Τζιτζίνια καὶ λοιπῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἀπολογεῖται εἰς τὴν κατ' αὐτῆς ἀναγνωσθεῖσαν κατηγορίαν τινῶν ὁμογενῶν. Λέγει δὲ ὅτι οἱ πατριῶται οὗτοι δὲν ἀνέγνωσαν τὰ πρακτικὰ τῆς ὀκταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἢ ὅποια οὔτε αὐτὴ δὲν ἀποδεικνύει τὸν Παντιᾶν Τζιτζίνιαν ὡς προδότην, ἀλλὰ ῥητῶς ἀναφέρει πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς ἀστυνομίας ὅτι “ Νομίζει καὶ αὐτὸν τὸν Παντιᾶν Τζιτζίνιαν ὁμοίως ἐπιβλαβῇ τῷ γένει, καὶ ἐνόχον. ” Καὶ αὐτοὶ οἱ κατήγοροι, λέγει, ἂν ἦσαν κριταὶ εἰς νομιζόμενα ἐγκλήματα, δὲν ἐδύναντο νὰ καταδικάσων ἀνθρώπων, καὶ μάλιστα ὡς προδότην, ἂν ἤθελον νὰ κρίνουν μὲ εὐθύτητα καὶ ἀπάθειαν. Προσθέτει ἀκόμη ὅτι δὲν ἀνέγνωσαν οὔτε αὐτῆς τὰ πρακτικὰ, τὰ ὅποια ἔγνων μὲ τὴν ἐξέτασιν λέγει πρὸς λέξιν τῶν πρακτικῶν τῆς ὀκταμελοῦς ἐπιτροπῆς, καὶ μὲ τὴν ἀκριθεῖς παρατήρησιν ἐκάστου παραγράβου. Τέ-

λος; λέγει, ἂν ἐνόμιζον ἀναγκαῖον τὸν δημόσιον συνήγορον, καὶ ἂν ἤξευρον ὅτι ἤλθον γράμματα ἐκ Μασσαλίας δηλοποι- οῦντα ὅτι διατάχῃ ὁ ἐν Μασσαλία ἀδελφὸς τοῦ Τζιτζίνια παρὰ τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ, διὰ νὰ τοῦ ναυπηγήσῃ δύο φρεγάτας, διὰ τί δὲν ἀνεφέροντο πρὸς τὴν Διοίκησιν ἐν καιρῷ τῆς διαδικασίας τοῦ Παντιᾶ, ἥτις διήρκεσεν ὁλόκληρον περί- που μῆνα, ἀλλ' ἤδη ἀπερυσκέπτως, ἐπὶ λόγῳ πατριωτικοῦ δικαιώματος, ἠθέλησαν νὰ ἀναφερθῶσι; Παρακαλεῖ δὲ νὰ καταχωρισθῇ ἡ παροῦσά των, ὡς δίκαιον, εἰς τὴν ἐφημερίδα.

Ἀνεγνώσθη ἄλλη τῆς διορισθείσης βουλευτικῆς ἐπιτρο- πῆς πρὸς ἐπεξεργασίαν τῶν λογαριασμῶν τῶν ἐκπωρηθέντων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐθνικῶν κτημάτων, διὰ τῆς ὁποίας λέγει ὅτι, ἐξετάσασα μ' ὅσῃν ἐδυνήθη ἐπιμέλειαν, παθε- τήρησεν ὅτι καμμία πώλησις δὲν ἔγινε κατὰ τὸ γράμμα τοῦ νόμου, καὶ μὲ τὸν ἀπαιτούμενον πατριωτισμὸν· πραγματι- κῶς δὲ, ὅσα ἀτάκτως ἐξεπωρήθησαν, σημειοῦνται εἰς τὸν ὑπ' Ἀριθ. 1 ἐγκλειόμενον κατάλογον, εἰς τὸν ὅποιον κατε- γράφησαν καὶ τὰ ἴσα τῶν ὅσων μαρτυριῶν ἀπὸ διαφόρους ἔλαβεν. Ἀναφέρει δὲ προσέτι ὅτι μὲ λύπην τῆς βλέπει νὰ κατακρατῶνται ἀπὸ τοὺς ἀγοραστὰς αὐτῶν τῶν κακῶς καὶ καλῶς ἐκπωρηθέντων περίπου 120,000 γρ., καὶ πρὸς πληροφορίαν τῆς ἄλλο δὲν εἶδεν, εἰμὴ ὅτι εἰσηκούσθησαν μὲ τὴν Διοίκησιν, καὶ ὅτι ἔδωκαν διαταγὰς. Ἠρώτησε τὸ ὑ- πουργεῖον τῆς οἰκονομίας, πλὴν εἰσέτι δὲν ἔλαβεν ἀπόκρι- σιν. Ἐξέτασε πρὸς τούτοις διὰ τὴν ὑπ' Ἀριθ. 23 διαφι- λονεικουμένην οἰκίαν μεταξὺ τοῦ Ἐλευθερίου Οἰκονομοπούλου καὶ Ἀθανασίου Σταϊκοπούλου, καὶ ἀπὸ τὴν ἀταξίαν τοῦ πωλητηρίου καὶ ἄλλας πληροφορίας φαίνεται, λέγει, ὅτι διόλου δὲν ἐκηρύχθη ἡ ὑπ' Ἀριθ. 23 οἰκία εἰμὴ μόνον ἡ ὑπ' Ἀριθ. 27. Διὰ δὲ τὸ ὑπ' Ἀριθ. 130 διαφιλονεικούμενον ἐργατήριον μεταξὺ Ζόρκου, Κακάνη καὶ Ἐλευθερίου Οἰκο- νομοπούλου, ἀπὸ τὰς διαφόρους μαρτυρίας καὶ ἐγγραφὰς βλέ- πει ὅτι εἰς τὸν Ἐλευθέριον Οἰκονομόπουλον νόμιμος πώλη- σις δὲν ἔγινεν, ἀλλ' ἐδόθη δι' ἐπιταγῆς τοῦ Ἐκτελεστικοῦ πρὸς τοὺς Κυρίους Ζόρκου καὶ Κακάνη, ὡς εἰς κτήτορας περίπου γρ. 18000, καθὼς καὶ τὰ ὑπ' Ἀριθ. 126, 127, 128, καὶ 129· καὶ ἂν αὕτη ἡ ἐπιταγὴ ἰσχύη, εἶναι εἰς τούτους καλῶς πωλημένα. Περὶ δὲ τοῦ φούρνου τοῦ Ν. Πη- λάλα καὶ τοῦ πλησίον ἐρειπίου λέγει, ὅτι δὲν εἶναι νομί- μως πωλημένα. Γνωμοδοτεῖ δὲ, νὰ διαταχῇ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς κυρίους τῶν ἐνταῦθα ἰ- διοκτητῶν τὰ ἐγγραφὰ τῆς ιδιοκτησίας των, καὶ νὰ τὰ κα-

Προσωρινή Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας

πρὸς τὰ Ἐπαρχεῖα καὶ ἐπιστατοδημογέροντας τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἡ πώλησις ὅλων τῶν ἐφετειῶν ἐθνικῶν προσόδων τῶν ἐπαρχιῶν ἀρχεται ἀπὸ σήμερον 10 Φεβρουαρίου 1826, κατὰ τὸ ὑπ' Ἀριθ. 1187 Προδούλευμα τοῦ Σ. Βουλευτικῆς Σώματος, καὶ κατὰ τὴν ὑπ' Ἀριθ. 16,814 διαταγὴν τοῦ Σ. Ἐκτελεστικοῦ Σώματος, καταταχθεῖσαν ὑπ' Ἀριθ. 8,816.

Διατάσσεται λοιπὸν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο νὰ γνωστοποιηθῇ ἀνυπερβέτως τὴν ἀπόφασιν ταύτην εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν, διὰ νὰ ἔλθουν ἐνταῦθα ὡς ἐπιθυμοῦν ν' ἀγοράσουν. Ἡ πληρωμὴ δὲ τῆς τιμῆς ὅλης δέλει γίνεσθαι εὐθὺς ἐπὶ χεῖρας, τὰ ἡμίση εἰς μετρητὰ, καὶ τ' ἄλλα ἡμίση εἰς διαταγὰς.

Τῇ 10 Φεβρουαρίου 1826, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας  
Νικόλαος Παναγιώπουλος.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς  
Νικόλαος Οἰκοκίμου.

### Συνέχεια καὶ τέλος

τῆς περὶ συντάξεως κοινοβουλευτικῆς πολιτείας διατριβῆς.

Τὸ αὐτὸ καταπάντα δὲν ἀκολουθεῖ καὶ μὲ τὰ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ αὐτὰ εἶναι ὀλιγάριθμα, καὶ ἕκαστος τῶν ἐκλεκτόρων δὲν δύναται νὰ ὀνομάζῃ ἀνὰ ἓν ἄλλως δὲ, οἱ ἐκλεκτορες οὗτοι, διεσπαρμένοι, καὶ ἐπιτήδεια νὰ ὀνομάζωσιν ἀξίους ἀντιπροσώπους ἢ νομοθέτας, ἀφειμένοι εἰς μόναν τὴν γνώσιν, δὲν εἰσποροῦν νὰ εἶναι καὶ κριταὶ πολλὰ ἀξιόδοιοι τῆς ἀξίας τῶν ὀκτὼ ἢ δέκα πολιτικῶν ἀνθρώπων, ἱκανῶν νὰ κυβερνώσι τὰ πράγματα ἑνὸς μεγάλου ἔθνους. Ἀφ' ἐτέρου μέρους τὰ μέλη τοῦ Ἐκτελεστικοῦ σώματος ὄντα εἰς χρέος νὰ ἐνεργοῦν, νὰ δίδουν διαταγὰς, νὰ μεταχειρίζωνται τὴν δύναμιν, νὰ κινοῦν τὰ στρατεύματα, νὰ ἐξοδεύωσιν ὅπου ἢ χρεῖα ἀπαιτεῖ τὰ χρήματα, νὰ δίδουν καὶ ἀφαιροῦν βαθμούς, συμφώνως μὲ τοὺς θεμένους νόμους καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν των κρίσιν, εἰσποροῦν εἰς ἐκάστην τῶν εἰρημένων περιστάσεων νὰ γενῶσιν ὑπεύθυνα· μολοντοῦτο δὲν εἶναι ἴδιον τοῦ νομοθετικοῦ σώματος νὰ τὰ ὀνομάζῃ, μήτε νὰ τ' ἀποβάλλῃ, μήτε νὰ τὰ κρίνῃ· ἐπειδὴ, ὡς εἴρηται, ταῦτα πρέπει νὰ ἐξαρτῶνται ἀπ' ἐκεῖνο, καθόσον ἢ πράξις πρέπει νὰ ἀκολουθῇ τὴν θέλησιν, οὐχὶ δὲ παθητικῶς, διότι δὲν πρέπει νὰ ἐκτελοῦν τὰς θέλησεις του, εἰμὴ καθόσον εἶναι νόμιμοι. Περὶ πλέον τὸ πρῶτον ἐκ τῶν εἰρημένων σωμάτων συμβαίνει πολλάκις νὰ ἐπιπλήτῃ τὸ δεύτερον διὰ τὸ κακῶς πράττειν, τοῦτο δὲ διὰ τὸ μὴ ἀκολουθεῖν τοὺς νόμους· ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐπὶ εἰσπορεῖ νὰ ἐπιπλήτῃ ἐκεῖνο διὰ τὸ κακῶς θέλειν, τοῦτο δὲ διὰ τὸ κατὰ σκευάζειν νόμους ἐναντίους εἰς τὸ σύνταγμα. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐντεῦθεν τὰ σώματα ταῦτα νὰ ἐμπεριστατωθῶσι ἀναγκαίως εἰς διαφιλονεικίσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ ἐκ τῶν δύο δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποφασίζῃ, καὶ

αἱ ὁποῖαι μολοντοῦτο πρέπει νὰ λάθουν τέλος εἰρηρικῶς καὶ νομίμως.

Ἡ τελευταία αὕτη παρατήρησις, ἡνωμένη μὲ τὰς προηγουμένας, δείχνει ἐναργέστατα, ὅτι ἡ πολιτικὴ μηχανή, διὰ νὰ εἰσπορῇ νὰ κινήται κανονικῶς, πρέπει νὰ προσλάβῃ καὶ ἓν ἄλλο μέρος ἀκόμη. Καὶ ἴφοντι! αὕτη ἔχει ἐν μὲν σῶμα διὰ νὰ θέλῃ, ἄλλο δὲ διὰ νὰ ἐνεργῇ· τῆς χρειάζεται λοιπὸν καὶ ἐν ἱερίῳ διὰ νὰ διατηρῇ, δηλ. νὰ εὐκολύνῃ καὶ κανονίζῃ τὴν πρᾶξιν τῶν δύο ἄλλων.

Εἰς τὸ διατηρητικὸν σῶμα, ἢ, ὡς ἄλλως ἐκλήθη, τὴν διατηρητικὴν γερούσιαν, θέλομεν εὐρεῖ ὅ τι μᾶς λείπει διὰ νὰ ἀναπληρώσωμεν τὸν ὀργανισμόν τῆς πολιτικῆς κοινωνίας, καὶ ἀκολουθῶς νὰ συντάξωμεν πολιτεῖαν κοινοβουλευτικὴν, ὅπως νὰ ὑπόσχειται ἴφοντι τὴν ἐλευθερίαν καὶ εὐδαιμονίαν τῶν ἐθνῶν. — Τὰ καθήκοντα αὐτοῦ τοῦ σώματος θέλουν εἶσθαι τὰ ἑξῆς.

Α'. Νὰ ἐξετάζῃ τὰς ἐκλογὰς τῶν μελῶν τοῦ νομοθετικοῦ πρὶν ἔμψωσιν εἰς ἐνέργειαν, καὶ νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ κύρους αὐτῶν.

Β'. Νὰ μεσολαβῇ εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν μελῶν τοῦ νομοθετικοῦ, εἴτε λαμβάνον ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτορας κατὰλογον τῶν ὑποψηφίων, μετὰ τῶν ὁποίων ἐκλέγει, εἴτε τοῦναντίον πεμπόν εἰς αὐτοὺς κατὰλογον ἐκείνων, μετὰ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἐκλέξωσιν. Ἐκ τῶν προκειμένων δύο ἰσότητων, ἐὰν ἐπυροκρίνῃ ὁ δεύτερος, ἐδύνατο νὰ δεσπισθῇ εἰς τὸ σύνταγμα τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον: Ὅποιοι οἱ ἐκλεκτορες δὲν ἤθελαν εὐρεῖ εἰς τὸν κατὰλογον τῶν ἐκλεκτῶν (eligibles) ὀνομάζῃ, τὸ ὁποῖον ἐπεθύμουν νὰ ἴδωσι, νὰ εἰσποροῦν οὕτοι νὰ ζητῶσι τὴν προσθήκην αὐτοῦ· καὶ τὸ διατηρητικὸν σῶμα νὰ εἶναι εἰς χρέος νὰ τὸ παρενείρῃ, ἐὰν ἡ πλειότης τῶν ἐκλεκτόρων τὸ θέλῃ.

Γ'. Νὰ μεσολαβῇ σχεδὸν ὡσαύτως καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον εἰς τὴν ὀνομασίαν τῶν ὑπερβίων δικαστῶν.

Δ'. Νὰ ἀποφασίζῃ τὴν ἀποβολὴν τῶν μελῶν τοῦ νομοθετικοῦ, ἐὰν ἔχῃ τὸν λόγον τῆς, κατ' αἴτησιν τοῦ νομοθετικοῦ.

Ε'. Νὰ ἀποφασίζῃ ὡσαύτως ἐὰν εἶναι δεκτὴ κατηγορία τῆς ἐναντίον αὐτῶν τῶν μελῶν, καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην νὰ δίδῃ τινὰς ἐκ τῶν συνάρχων του, κατὰ τινὰ διωρισμένον τύπον, διὰ νὰ συγκροτῇται τὸ μέγα τῶν ὀρκωτῶν σῶμα ἐνώπιον τῶν ὑπερβίων δικαστῶν.

ΣΤ'. Νὰ ὀρίξῃ τὴν παρανομίαν καὶ ἀκολουθῶς τὸ ἄκυρον τῶν πράξεων τῶν δύο σωμάτων, νομοθετικοῦ καὶ νομοθετικοῦ, κατὰ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἑτέρου ἐξ αὐτῶν, ἢ κατ' ἄλλον ἰσότητον δεσπισμένον ἀπὸ τὸ πολιτικὸν σύνταγμα.

Ζ'. Νὰ διακηρύττῃ, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀπαίτησιν, ἢ κατ' ἐκείνην τῆς ὅλης κοινότητος, μὲ ἰσότητον προσχεδιασμένον καὶ μὲ ἀναξυλὰς διωρισμένας, πότε πρέπει νὰ γενῇ ἀναθεώρησις τοῦ πολιτικοῦ συντάγματος, καὶ κατὰ ταῦτα νὰ προσκαλῇ ἐθνικὴν ἐπὶ τοῦτο σύνοδον, μενόντων ὅλων τῶν πραγμάτων προσωρινῶς εἰς τὴν αὐτὴν κατὰστασιν.

Μὲ τὸ μέσον τῶν ἐργασιῶν τούτων τῆς διατηρητικῆς γερούσιαν δὲν μένει πλέον κανὼν ἱμπεδίων δυνάμενον νὰ στήσῃ τὸν δρόμον τῆς πολιτικῆς κοινωνίας, καὶ καμμία δυσκολία, ἢ ὁποῖα νὰ μὴν εἰσπορῇ νὰ λυθῇ εἰρηρικῶς· οὐδὲ περίστασις προσέτι, ὅπου ἕκαστος πολιτὴς νὰ μὴν ἐξέρῃ εἰς τινὰ πρᾶξιν, νὰ ὑποτάσσεται, καὶ ἐν ταύτῃ, ὅταν πρᾶξεται λόγος